

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA OPĆOJ AUDIJENCIJI Srijeda, 9. kolovoza 2017. [\[Multimedia\]](#)

Božje opraštanje – pokretač nade

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Čuli smo reakciju sustolnikâ Šimuna farizeja: "Tko je ovaj da i grijehe oprašta?" (Lk 7, 49). Isus je upravo bio učinio skandaloznu gestu. Jedna žena iz toga grada, koju su svi poznavali kao grešnicu, ušla je u Šimunovu kuću, prignula se do Isusovih nogu i na noge mu izlivala miomirisno ulje. Svi koji su bili za stolom mrmljali su: ako je Isus prorok, ne bi trebao prihvaćati takve geste od žene kao što je ona. To su one žene, jadnice, koje su samo služile samo tome da se muškarci, čak i poglavari, s njima potajno sastaju ili da budu kamenovane. Prema mentalitetu toga vremena morala je postojati jasna odijeljenost između sveca i grešnika, između čistog i nečistog.

Ali Isusov stav je drukčiji. Od početka svoje službe u Galileji prilazi gubavcima, opsjednutima, svim bolesnicima i marginaliziranim. Takvo ponašanje nikako nije bilo uobičajeno, pa je istina da je ta Isusova suosjećajnost prema isključenima, "nedodirljivima", bila jedna od stvari koja će zbunjivati njegove suvremenike. Tamo gdje postoji osoba koja pati, Isus se brine za nju i ta patnja postaje njegova. Isus ne propovijeda da se stanje kažnjenosti mora podnositi junački, kako su to činili stoički filozofi. Isus dijeli ljudsku bol, a kad na nju naiđe, iz njegove nutrine provali stav koji karakterizira kršćanstvo: milosrđe. Isus, u prisutnosti ljudske boli, osjeća milosrđe; Isusovo srce je milosrdno. Isus pokazuje suosjećanje. Doslovno: Isus sav ustrepta. Koliko puta u evanđeljima susrećemo takve reakcije. Kristovo srce utjelovljuje i objavljuje Božje srce, koji tamo gdje postoji muškarac ili žena koji pate, želi njihovo ozdravljenje, oslobođenje, puni život.

Zato Isus grješnike prima širom raširenih ruku. Koliko ljudi i danas živi na pogrešan način jer ne nalaze nikoga tko je spreman gledati nju ili njega na drugačiji način, s očima, bolje, sa srcem Božjim, to jest gledati ih s nadom. Isus, naprotiv, vidi mogućnost uskrsnuća čak i kod onih u čijem se životu nakupilo mnogo pogrešnih izbora. Isus je uvijek tu, otvorena srca; širom otvara onu milost koja mu je u srcu; oprašta, grli, razumije, približava se: takav je i Isus!

Ponekad zaboravimo da za Isusa to nije bila laka ljubav, za koju je platio malu cijenu. Evanđelja bilježe prve negativne reakcije prema Isusu upravo kad je oprostio grijehe nekom čovjeku (usp. Mk 2, 12). Bio je čovjek koji je patio dvostruko: jer nije mogao hodati i jer ga je obuzimao osjećaj krivnje. I Isus razumije da je druga bol veća od prve, tako da ga odmah prima s navještajem oslobođenja: "Sinko! Otpuštaju ti se grijesi" (r. 5). Oslobađa ga osjećaja krivnje koji ga je mučio. Tada su neki pismoznanci – oni koji su za sebe mislili da su savršeni: pomislim na tolike katolike koji za sebe misle da su savršeni i preziru druge... to je tužno... – neki pismoznanci koji su bili ondje bili su sablažnjeni tim Isusovim riječima, koje zvuče kao bogohuljenje, jer samo Bog može opraštati grijehe.

Mi koji smo navikli doživljavati oprostjenje grijehâ, možda previše "jeftino", trebali bi se ponekad prisjetiti koliku je Bog ljubavi morao za nas platiti cijenu. Svaki od nas ga je puno stajao: stajao ga je Isusova života! On bi ga dao također za samo jednog od nas. Isus ne ide na križ da ozdravlja bolesne, da propovijeda ljubav, da proglašava blaženstva. Sin Božji ide na križ prije svega zato da oprašta grijehe jer želi potpuno, konačno oslobođenje čovječjeg srca. Jer on ne prihvaća da ljudsko biće provede čitav svoj život s tom neizbrisivom "tetovažom", s mišlju da ne može biti prihvaćeno od milosrdnog srca Boga. I s tim osjećajima Isus ide ususret grešnicima, a to smo svi mi.

Tako grešnicima biva oprošteno. Nisu samo rasterećeni na psihološkom planu, zato što su oslobođeni osjećaja krivnje. Isus čini mnogo više: nudi ljudima koji su pogriješili nadu novog života. "Ali, Gospodine, ja sam tako slab" - "Gledaj naprijed i učinit ću ti srce novim". To je nada koju nam Isus daje. Život obilježen ljubavlju. Matej carinik postaje Kristov apostol: Matej, koji je izdajnik domovine, izrabljivač naroda. Zakej, korumpirani bogataš – taj je sigurno imao doktorat iz mita i korupcije – iz Jerihona, pretvara se u dobročinitelja siromašnih. Žena iz Samarije, koja je imala pet muževa i sada živi s još jednim, sluša obećanje o "živoj vodi" koja će zauvijek strujati u njoj (usp. Iv 4, 14). Isus mijenja srce; čini tako sa svima nama.

Dobro je sjetiti se da Bog nije izabrao kao prvo tijesto za oblikovanje svoje Crkve ljude koji nikada nisu pogriješili. Crkva je narod grešnika koji doživljavaju Božje milosrđe i oprostjenje. Petar je više shvatio istinu o sebi samom kada je pijetao zapjevao, no od svih izljeva velikodušnosti, od kojih su mu se nadimali grudi, dajući mu osjećaj nadmoćnosti nad drugima.

Braćo i sestre, svi smo mi siromašni grešnici, kojima je potrebna Božje milosrđe koje ima moć preobraziti nas i vratiti nam nadu, i to svaki dan. I ona to i čini! A ljudima koji su shvatili tu temeljnu istinu, Bog daje najljepšu misiju na svijetu, to jest ljubav prema braći i sestrama i navještaj milosrđa koje On nikome ne uskraćuje. I to je naša nada. Kročimo naprijed s tim pouzdanjem u oprostjenje, u Isusovu milosrdnu ljubav.

Duboko me ražalostila vijest o pokolju koji se dogodio prošle nedjelje u Nigeriji, u crkvi u kojoj su ubijeni nevini ljudi. Nažalost, i jutros je stigla vijest o smrtonosnim nasiljima protiv kršćanskih zajednica u Srednjoafričkoj Republici. Nadam se da će prestati svi oblici mržnje i nasilja i da se više nikada neće ponoviti takvi sramotni zločini počinjeni u bogoštovnim mjestima, gdje se vjernici okupljaju na molitvu. Budimo u mislima s našom braćom i sestrama iz Nigerije i Srednjoafričke Republike. Pomolimo se za njih, svi zajedno: Zdravo Marijo...